

28

9.8.29

נין נון

מכתבים מציריך

עמדו מוחז, וכל התאמאה לאוצר הרשות, ובסה
החינוך וההשכלה העומרים ביום לרשויות צבאי

רשמייה. סוקולוב נאם ארוכות, עברית, על הרעיון, וזה

פרקנו נאלה. הרבה חזרות, עם שצת חוטפות חזות

השפה קולחת, לפטומים נס נוצצת. החשתלשות

של חזורים על עקבם ומסתפסים בלילה ברירה בשמיות

בימים חזוריהם ע"י מסירה אלחוטית לאולס "בית הסוחרים",

הנאומים ע"י מסירה אלחוטית לאולס "בית הסוחרים",

הבית שהוקצה ליישובתו הרגילות של הונגנרס, וכל

עבדתו הפגנית. בין כל האורחות הרב וביחור בין

הנער שנחר הנחה מכל מרכז התנועה וכרכיו האולפנה

של אירופה — הפעם במספר ניכר נס ארץ ישראל —

מתוחה היה הצמיה. לא בן קהיל הזרים, הריגן בכם

אלת, אשר רבו שתה כבר בקונגרסים הפורדים את כוס

האזכרה מהפתיחות החגיגות, המאובנות בתוך כבלי

חישומות. אולם זורמים לטוב השוויצרים, אשר אמרו

אנצ'יזים בעלה ומכן ציינו ונילו הרבה. חכמת

בעיסרי הענן. ב"כ עירית ציריך, סוציאליסט,

מוסצת העיריה), הוביר את העלבות החגיגת

מקדונלד ואנדוריילדה לטמען הארץ ישראיין

את חשיבות הנסיניות אַסְצִיאָלִים הגעשים

לעומת נילה הציג האנגלי קורדייס ועירום אינט

אלוי נמור. הוא נפש עם הצוינות בפעם הראשון

בימש השבעות האחרונות למד בשולחת את

הנדפס שהמציאו לו, הנה אין ויעתו מספקת כי

דעת. עט"י, כן, מונך מה שהוא יורע, כי

נוטה רצון לצוינות ורוצה בחצחתה, וריוויז

בי משלתו עתקוב את מהלך הונגנרים גניע

ובאהדרה חמיה, ואף הוא עצמו מודה על ההונאות

לונגנרים הצלחת. לורטוב התוכן היחיד שזה

הברכה של מר ויליאם ראסל זה — חל על חזקה

אשר הציונים השכilio לבחור בה, למפלום ניטע

עיר שהיא "ערש החירות" حرתיות והאותיות

דנא, וכיוום היא אוצרת בה את מיטב התntonות

רונית של זמננו".

חרגש מיווחת של התוניות בא"י נשמה

הברכת של שייח' מושר העבירה הבון לאומי וווע-

ניל). הוא הביע את צערו של אלברט מיטא-

המשדר, שモכרת היה לנסוע ביום אלת לטאיין

נכער מטנו לבוא בעצמו, לונגנרים, נס מיטא אונן

המיוחת של גרייטו. תומא מסר לנו אורת בנט

אותה לרא בא"ז הונגנרים: בעצמו חוסט, נס

של חוטא צוינות משותפת לכל. עובדי המשדר

עומדים בשירות תלמידים עם ההתקנות

עם "הציג הציוני בע"ית" ד"ר אבוגדו יש-

הם באים במשא ומתן תדרייר נס עם הסתדרות

דיס בא"ז, עם משדריה בתל אביב, בוושינגטן

בשאות תנאי עבודה, מTON חותם, המכוב נס

ובחרושת, סטטיסטיקה וכו'. הם מקרים, כי

הפעעל. הציוני וציה, אלא שהמשדר מוחז

תנאי עבודה ושכר באלה, שייחו לטופת לעש

בא כוח מוכירות חבר הלאומים (ערפטי א-

וילט, ראיינו צייר ורמן) — נרmani מליא)

א. ישיבת הפתיחה

זה עתה נגמרה ישיבת הפתיחה של הונגנרים. היא

נתפסימה בתיאטרון העירוני של ציריך, כשהאולום, כל

שלשת הייעסים והבמה הרחבה מלאים מפה

בשחמון רב צובא על הדרגות מאין מקום פנימי, כאשר

בימים חזורים על עקבם ומסתפסים בלילה ברירה בשמיות

של חזוריהם ע"י מסירה אלחוטית לאולס "בית הסוחרים",

הבית שהוקצה ליישובתו הרגילות של הונגנרים, וכל

עבדתו הפגנית. בין כל האורחות הרב וביחור בין

הנער שנחר הנחה מכל מרכז התנועה וכרכיו האולפנה

של אירופה — הפעם במספר ניכר נס ארץ ישראל —

מתוחה היה הצמיה. לא בן קהיל הזרים, הריגן בכם

אלת, אשר רבו שתה כבר בקונגרסים הפורדים את כוס

האזכרה מהפתיחות החגיגות, המאובנות בתוך כבלי

חישומות. אולם זורמים לטוב השוויצרים, אשר אמרו

אל שולחן הנשיאות — חברי האקספלטיה, בחרה

בביה המליא, ודאי במעט הראשונה מזו נבחרו לאחדר

בקונגרס הקודם: וויצמן, סוקולוב, ברודיצקי, רוזנבלום,

הנרייטה סולר, ספרר, קויש. מחויריהם חברי הוועה

הציוני, מנהלי החרנות, פקידים ציוניים, מומינים, עתורי

נאום ובעל זיקוח שונים על טקומות מוכדים. לפני

שולחן הנשיאות — שורה ארוכה של מנימ בלבתי

מוכרים, שליחים רשיוניים הם של שלטונות ומוסדות

אשר ישאו ברכות לונגנרים הנפתה.

מנוי וויצמן רעים. המלה חורת חריצים עטוקים.

נברת נס עצבנות. שלות הנוף שנולחה — שלולות,

בנראה, נס את שלות הנפש. בשוק מחניות הכתים

שהסתערו לקומו — הוא קורא מעל הכתב את נאום

הפתיחה. קורא לאו הטעה יתרה, במתוך ליאות, מבוי

קדובב את הנינים העומדים שבקרבנו.

הציג העיקרי של הונגנרים, שפתח באוכרת הארץ —

הוא השינוי של בזיזונות, המשבר מתקופת "ההכרעה

מוסרית" תקופת המעשה. למלחתם بعد רענון —

מספר קומז'אנגים, זילוח לונגנרים על השמה דרשו

שפער כוחות, ולכן יקר כל בזבירות. לא הנמנות לאו

רויאן מחדים לאו

רבאים נסע לאשר

סו: חילק נס עורך או רוח

אה זה פלא: אנשי

— החום הטרויסטי

עליהם מחום ומחנה.

ציריך עבורת הרוכבת

זאת רוחם, למרות חום

ס רוק: שdots תירט

ירקות וצמחים. פלאו

זורו החרים — הרחוב

ירק ועצים, פלאו ב

זבבון, ופה ושם נקי

בילות אלהן. מבלי

שמש תמו, שהרכבת

ולדרת, ובחרדים השו-

האנכזה מהפתחות החגיגות, הסאודרינג, דב'...
רונטן, רבליטם;
זולדים; זקנין;
חפסים — ארץ
אלתת וענוני א";
אל"ה המפעלים.
דריך. צירום ואור
סם, עניין משפטת
להיות בסונגראט.
הנסעה. קבוצה
ביב מעין "נשף"
גול והנעימו זמי;
י חברו "הביבה"
יחסם. באו לארם
ודרים חיים לאו

הנרטופון באמצעות
ובחרוזת במחולאות
נס אחדים מהאר
הנוסעים לכניםם
2
יבים נסעו לאשד
זה חלק נסע אותו
היום הטרייסטי
יחס מוחם ומתחם.
יריך עוברת הרכבת
מחטים, למרות חום
ירוס: שדרות תירם
קרחות וצמחיים. פלני
בר ההרומים — הרהיב
ובcean על המדרגות
מש תמו, שהרכבת
דת, ובחרורים השז-
זחים. נחרות ואנכים
הלב הולך שבי —

זעה לנו: גשם,
אכן לא מעטת זו
אי, בועלם הנידול
שהחשבה עליינו ארץ
חס פקיד איטלקי את
לא יעדר ואיש לא
כל איש ואשה הנבד-
שלה ורכבת יתחלבו
זה ימים רבים.
ת בציריך פידמה אל

מכולם יהיו זכרים לטוב השווייצרים, אשר אפסו
אנשיים בעלי תוכן ציונו זגלו, הרבה חכמת
בעיקריו העניין. ב"ב עירית ציריך, סוציאליסטים
בעצצת העיריה), הוויד. את הערכות החמונת
טסדרנולד ואנדראוילדה לטמען הארץ ישראלי
הנרוויטה טולד, סאקר, פיש. מאחריהם חברי הווע"ס
הציוני, מנהלי חסרנות, פסידים ציוניים, מזומנים, עתורי
נעטם נילח הציר האנגלי סורייחט ויערומים אינט-
אלני גמור. הוא נטש עם הציונות בסעם הרשות
ביבשך השכונות האחרונות לטרד בשטיחת אורה
הנדפס שהמוציאו לו, הנה אין ידיעתו מספקת כי
רעת. אמר"י, כן, מתוך מה שהוא יודע כי כ-
ניטה רצון ציונות ורצו בחצחתה, הריוח כ-
כברת נם עצונות. שלות הנוף שנולדה — שלולות,
כגראה, נם את שלות הנפש. בשוק מחיות הרים
שהסתערו לקוטם — הוא קורא מעל הכתב את נאום
הפטיחה: קורא לא הטעה יתרה, כתהך ליאו, מבוי
הברכה של טר ויליאם ראל זה — אל על עלייה
אשר הציונים השכilio לבחור. בון, לטפסם ביעט
עיר שהיא "ערש החירות הדרתית והאורית"
רנא, וביום היא אוצרת בה את מיטב התרבות
רונית של זמננו".
הרגשה מיוורת של התעניינות בא"י נשפטה
הברכה של שלוח משרד העבודה הבון לאומן זיון
גלו). הוא הבזע את צערו של אלברט נתן
המשדר, שטוכרה היה לנסוע ביום אלה. מנטא-
נכזר טנו לבוא בעצמו לكونגרס, נטס פטר את
הטיוורת של גריםשו. תומא מסרלו אגדת רג'ן
אותה פרא באזני הקונגרס. בעצמו הוסיף, כי
של תומא ציונות משותפת לכל עובדי המשח-
עומדים בקשרים מתחדים עם החתודות
עם "העיר הציוני בג'נבה" ד"ר אבנגורו. וה-
הם באים במשוא וטמן תדרי. גם עט הסתרות:
דים בא"י, עט משרדיה בתל אביב, בוושינגטן
בשאות תנאי עבדה, מתן חוות, המנכ'נ-
ובחרונשטי, סטטיסטיקה וכו'. הפטעה
הפטעה. הציוני יצילו, אלא שהמשדר מודה
תנאי עבדה נשכר אלה, שיחו למוטת גלע-
בא כוח מוכילות חבר הלאים (צומת אש-
אנגליתanca נגמור ונרגנית — כנרגני מליח-
מכתב של מז. מזובי, אבר אלאומיק, שנשפטן
פוליטיות.

בין הנוכחים היו בא"י כוח כמה מדינות
את הופעתם ציון וייצמן. באות יידיות לציג
אלו הן: אוסטריה, בלגניה, סנדה, צ'יבטנגן
מרק, צרפת, נרמנית, יון, נואטימלה (קצת לאו-
איטליה (תנווה, בסה"ל), פולין, רומניה, איט-
ב"ב פינלנד שלח ברכה בכתב.
בסוף היישוב נקרו במוח ברבות, בגיןם
מלצט', שעמד לבוא לטונגרס ולא בא, והבמה
ל모עצת הסוכנות, וייצמן עצמן קרא את מכתב
אלברט אינשטיין. הקhalb המשיב מבני לוד
בעל הברכה. בשקרה וייצמן את החתימה —
מחיאות כפים סואנות לשמע שם היל וחנעם
ציריך, כ' תמוז. **א. מ. ק.**

האנכזה מהפתחות החגיגות, הסאודרינג, דב'...
רונטן, רבליטם;
זולדים; זקנין;
חפסים — ארץ
אלתת וענוני א";
אל"ה המפעלים.
דריך. צירום ואור
סם, עניין משפטת
להיות בסונגראט.
הנסעה. קבוצה
ביב מעין "נשף"
גול והנעימו זמי;
י חברו "הביבה"
יחסם. באו לארם
ודרים חיים לאו

לדובב את הניטים העמוסים שבפרבנו.
האזור העתיק של הנאות, שטח באוצרת הרצל —
הוא השני של ציונות, המשבר מתקופת "הacreעה
המוסרית" לתקופת המעשה. למלחמה بعد רעיון —
מספיק קומץ אמנים, זיאלו לפועל הנשמה דרשו
שפע כוחות, זיאן יקר כל בקדירות. לא הנאמנו לאי
דויל מזחדר עכשו, אלא העורה לעבורת הבניין, וכל
שותא יירצה.

הנאות הכתוב, ולכודרה המחוושב, יצא לך
בכמה פנים של חסר ויתור. הדברים על המשבר היו
רק חד עמוס-מאד לנוראות שעברו על הארץ, ולסכנה
האיומה שרחה על הציונות כולה. לעומת זה נוראה
מפוי נושא ההסתדרות הציונית ברגע חניינו זה של פתי
הה רשות החוראה המוטעה והמיתרת, כי סבת המשבר
בר היתה — "העליה הנדרה, יותר מרדי". על מפעל
התישבות הציונית נאמר, כי הוא החל רק לפני 10
שנתיים, כהמשר לعبدת הכרון וחובבי ציון — מותך
הבלתי מוגדר המשדר הא"י וההתקלות של נוראה
הסליק והתיישבות הפוולום בשנים שלפני המלחמות.
חלה חלה ש-תנועת הפועלים נזכר. פעמים אחדות מותך
הרגשה. מיוודה: "ניגשנו לבניין הבית הלאומי בעבודת
חלוינו ובכוח החתלהבות של המוני ישראל" —
זאת הוכיח קודם כל הנעור שלנו, אשר הסתער על
שרמות א"י להטוף את השמה לאירוע פרואה" —
"חלוצין (בחו"ד) החזירו מעמד, בנאקות נבשעת",

במשך השנים הקשות של הפטחת העליה". אך שוכ-
חלוון של הטוען בתהנברות על המשבר לא גPEAR לנגמי,
וחתבערו השפה העברית הצענה רס כפרי מאמין של
הטורה העברית. הדבריםઆרונים על היצור בחידוש
הפעולה התרבותית בציונות לשם כיבוש נשות הנעור,
זעה לנו: גשם,
אכן לא מעטת זו
אי, בועלם הנידול
שהחשבה עליינו ארץ
חס פקיד איטלקי את
לא יעדר ואיש לא
כל איש ואשה הנבד-
שלה ורכבת יתחלבו
זה ימים רבים.
ת בציריך פידמה אל

סה המזרחת, שכוחים כבר. ביום בדור השני נושא
הערובת עם איטלקים ובנוי-קבוצות מהנינים אחרים,
ואף עם אמריקאים תושבי הארץ. משכבר הימים.
ונבער בשתייה על חמצב הארץ שחויה זרים שרים
תנייה מחרט מיזים ואיזי גרוחה רונו אויזו דונטם,